Lékové interakce v urologii u pacientů s hypertenzí

PharmDr. Helena Šťastná Koblihová[1, 2], Mgr. Jana Gallusová[1], PharmDr. Dalibor Černý, Ph.D.[2, 3], PharmDr. Milada Halačová, Ph.D.[1]
[1]Oddělení klinické farmacie, Nemocnice Na Homolce, Praha
[2]Pracoviště klinické farmacie, Nemocnice Rudolfa a Stefanie Benešov
[3]Oddělení klinické farmacie, Krajská nemocnice Liberec

Léčiva používaná v denní praxi urologa mají vysoký potenciál farmakodynamických i farmakokinetických lékových interakcí. U pacientů léčených pro hypertenzi je třeba v rámci jednotlivých indikací pečlivě zvažovat výběr molekuly, aby se minimalizovaly nežádoucí účinky ve smyslu navození hypertenze či posturální hypotenze. Obdobně u nemocných, kteří jsou již léčeni pro symptomy dolních močových cest, se doporučuje volit antihypertenziva, která primárně nepovedou ke zhoršení jejich příznaků. Článek shrnuje klinicky významné lékové interakce mezi antihypertenzivy a léčivy užívanými pro terapii hyperaktivního močového měchýře, benigní hyperplazie prostaty a interakce antiandrogenů.

Klíčová slova: arteriální hypertenze, lékové interakce, antimuskarinika, beta-3-adrenergní agonista, alfa-1-blokátory, antiandrogeny.

Drug interactions in urology in patients with hypertension

Drugs commonly used in urological daily practice have a high potential for pharmacodynamic and pharmacokinetic drug interactions. In patients treated for hypertension, the choice of molecule must be carefully considered within the individual indications in order to minimize adverse effects (hypertension or postural hypotension). Similarly, in patients treated for lower urinary tract symptoms, choose antihypertensives that will not primarily lead to worsening of their symptoms. The article summarizes clinically significant drug interactions between antihypertensives and drugs used to treat overactive bladder, benign prostatic hyperplasia, and antiandrogen interactions.

Key words: arterial hypertension, drug interactions, muscarinic receptor antagonists, beta-3-agonist, alpha-1-blockers, androgen antagonists.

DECLARATIONS:

Declaration of originality:
The manuscript is original and has not been published or submitted elsewhere.

Ethics approval and consent to participate:
The authors attest that their study is in compliance with human studies committees and animal welfare regulations of the authors' institutions as well as with the Food and Drug Administration guidelines, including patient consent where appropriate. The authors also declare that their paper is in accordance with the World Medical Association Declaration of Helsinki on Ethical Principles for Medical Research Involving Human Subjects adopted by the 18th WMA General Assembly in Helsinki, Finland, in June 1964, with subsequent amendments, as well as with the ICMJE Recommendations for the Conduct, Reporting, Editing, and Publication of Scholarly Work in Medical Journals, updated in December 2018.

Conflict of interest and financial disclosures:
None.

Consent for publication:
None.

Author's contributions:
None.

Za arteriální hypertenzi považujeme stav, kdy je minimálně při dvou různých návštěvách lékaře naměřeno u pacienta opakované zvýšení krevního tlaku (TK) ≥ 140/90 mmHg. Prevalence hypertenze v České republice (ČR) se pohybuje ve věkové kategorii 25–64 let kolem 50 % u mužů a 34 % u žen, přičemž ve vyšších věkových skupinách dále narůstá. Dle dat Národního zdravotnického informačního portálu bylo v ČR léčeno pro hypertenzi v roce 2022 celkem 2,1 milionu osob, což představuje 20,6 % populace (1). Vzhledem k vysoké prevalenci tohoto onemocnění se s pacienty hypertoniky setkávají ve své každodenní praxi také urologové. Cílem tohoto sdělení je popsat klinicky významné lékové interakce mezi antihypertenzivy a nejčastěji používanými léčivy v urologii a upozornit na možná rizika, kterým je při společném užívání pacient vystaven. Podrobněji budou probrány interakce léčiv užívaných pro terapii hyperaktivního močového měchýře (OAB), benigní hyperplazie prostaty (BHP) a interakce antiandrogenů.

Lékové interakce

Dle mechanismu vzniku je možné lékové interakce rozdělit na farmakodynamické a farmakokinetické. Farmakodynamické lékové interakce vychází zpravidla z mechanismu účinku jednotlivých léčiv – kompetice dvou

Cit. zkr: **Urol. praxi. 2024;25(3):151-155**
https://**doi**.org/**10.36290/uro.2024.060**
Článek přijat redakcí: 10. 6. 2024
Článek přijat k tisku: 8. 7. 2024

PharmDr. Helena Šťastná Koblihová
helena.stastna@homolka.cz